

LES CONVERSES DE GINEBRA

Falten deu setmanes perquè finalitzin les converses que se celebren a Ginebra sobre armes nuclears d'abast intermedi. Quaranta hores d'entrevista —dues sessions setmanals de dues hores cada una— per intentar trobar una sortida a la instal·lació de 572 míssils nord-americans a Europa occidental.

El passat 27 de setembre, el president Ronald Reagan presentà una proposta a les NU, dirigida a la Unió Soviètica. La proposta inclou una iniciativa a nivell global, amb consideració dels costos desplegats per l'URSS a Europa i Àsia. Segons Ronald Reagan, cal cercar paritat en el nombre de míssils d'abast mitjà. Paritat que, per altra banda, contemplaria, com volen els soviètics, un acord sobre bombarders estacionats a ter-

ra. El president dels EUA, amb un desconegut to pacifista, mostrà la seva voluntat per «negociar fins a lograr una reducció d'armes». Quinze dies abans, el Senat nord-americà aprovava el presupost del Pentàgon per a l'any 1984: 187.500 milions de dòlars, a falta del pressupost definitiu sobre míssils intercontinentals MX, i de la dotació per produir de nou armes químiques.

L'Administració nord-americana mostra d'aquesta manera dues línies a seguir en la seva política armamentista: una, pragmàtica, dirigida a les converses de Ginebra; l'altra, d'aprofitament de l'afer de l'avió sud-coreà, que els permet aprovar sense problemes el pressupost militar més gran de la història.

El 29 de setembre Yuri Andropov llegia un comunicat davant la televi-

sió soviètica. En la veu del dirigent soviètic es descobria la resignació davant la instal·lació de part dels euromíssils que es desplegaran a Europa a finals d'any. Acusant Reagan de guanyar temps per a aquesta operació, el cap d'Estat soviètic anuncià que l'URSS prepara una «resposta pertinent». Segons diversos analistes, aquesta resposta pot donar-se bé instal·lant armes d'abast mitjà a Txecoslovàquia —la mateixa setmana en què Andropov llegia el seu discurs, el ministre txec d'Afers Exteriors, Bohuslav Chnoupek, visitava inesperadament Moscou— i/o a Alemanya de l'Est, o si no desplegant diversos vaixells, on anirien instal·lats armaments estratègics, enfront de les costes dels Estats Units.

Manuel González Losada

QUADRE I

Armament nuclear soviètic, francès i del Regne Unit, segons balanç militar 1983-1984, editat per l'Institut Internacional d'Estudis Estratègics de Londres.

URSS:	223 sistemes SS-4 SANDAL	1 cap nuclear	
	16 sistemes SS-5 SKEAN	1 cap nuclear	4.000 km. d'abast
	360 sistemes SS-5 SKEAN	1 cap nuclear	5.000 km. d'abast

Nota: L'URSS està retirant els SS-4 i SS-5, però la incorporació dels SS-20 (1977) atorga, segons l'IIIEE, una superioritat de 3,6 a 1.

FRANÇA:	8 SSBS	1 cap nuclear	3.500 km. d'abast
	80 MBS m-20	1 cap nuclear	
	(instal·lats a submarins)	d'un megatò	3.500 km. d'abast

REGNE UNIT:	64 Polaris A-4	3 caps nuclears	4.600 km. d'abast
	(en preparació substituir-los pels sofisticats TRIDENT)		

QUADRE II

Ubicació dels euromíssils, segons decisió de l'OTAN el 12 de desembre de 1979

REPÚBLICA FEDERAL ALEMANYA:	108 Pershing-2 (la totalitat)
	90 Cruise
ITÀLIA:	102 Cruise
GRAN BRETANYA:	160 Cruise
BÈLGICA:	48 Cruise
HOLANDA:	48 Cruise
	572 míssils d'abast mitjà

Nota: prevista per al desembre la instal·lació dels primers 9 Pershing-II i els primers 30 Cruise.